



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd in veritate & hulimitate coram Deo conuersandum est. IV

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

stimabili, pro summo honore & gloria interminabili, vel ad modicum fatigari pigritatur. Erubescere ergo serue piger & querulose, quod illi paratiores inveniuntur ad perditionem, quam tu ad vitam. Gaudent illi amplius ad vanitatem, quam tu ad veritatem. Equidem à spe sua nonnunquam frustrantur, sed promissio mea neminem fallit, nec confidentem mihi dimittit inanem. Quod promisi, dabo; quod dixi, implebo; si tamen usque in finem fidelis in dilectione mea quis permanferit. Ego remunerator sum omnium bonorum, & fortis probator omnium deuotorum.

Roman. 1.
Matth. 24.
Apo. 2.
Matth. 5. 6.
25.

4. Scribe verba mea in corde tuo, & pertracta diligenter, erunt enim in tempore tentationis valde necessaria. Quod non intelligis cum legis, cognosces in die visitationis. Dupliciter soleo electos meos visitare, tentatione scilicet & consolatione. Et duas lectiones eis quotidie lego, vnam increpando eorum vitia, alteram exhortando ad virtutum incrementa. Qui habet verba mea, & spernit ea, habet qui iudicet eum in nouissimo die.

Oratio ad implorandam deuotionis gratiam.

5. Domine Deus meus, omnia bona mea tu es. Et quis ego sum, vt audeam ad te loqui? Ego sum pauperrimus seruus tuus & abiectus vermiculus; multo pauperior & contemptibilior quam scio & dicere audeo. Memento tamē Domine, quia nil sum, nihil habeo, nihilque valeo. Tu solus bonus, iustus, & sanctus; tu omnia potes, omnia præstas, omnia imples, solum peccatorem inanem relinquens. Reminiscere miserationum tuarum, & imple cor meum gratia tua, qui non vis esse vacua opera tua.

Gen. 18. 6.
1. Reg. 18.

6. Quomodo possum me tolerare in hac misera vita, nisi me confortaueris misericordia & gratia tua? Noli auertere faciem tuam à me; noli visitationem tuam prolongare; noli consolationem tuam abstrahere, ne fiat anima mea sicut terra sine aqua tibi. Domine doce me facere voluntatem tuam, doce me coram te dignè & humiliter conuersari: quia sapientia mea tu es, qui in veritate me cognoscis, & cognouisti antequam fieret mundus, & antequam natus essem in mundo.

Psal. 68.
Psal. 142.

C A P V T I V

Quod in veritate & humilitate coram Deo conuersandum est.

1. **F**ILI ambula coram me in veritate, & in simplicitate cordis tui quære me semper. Qui ambulat coram me in veritate, tabitur ab incuris malis, & veritas liberabit eum à seductoribus

Gene. 17.
Sapient. 1.
Ioan. 8.

&c

& detractionibus iniquorum. Si veritas te liberauerit, verè libereris, & non curabis de vanis hominum verbis. Domine verum est, sicut dicis; ita (quæso) mecum fiat. Veritas tua me doceat, ipsa me custodiat, & vsque ad salutarem finem conseruet. Ipsa me liberet ab omni affectione mala & inordinata dilectione, & ambulabo tecum in magna cordis libertate.

1. Cor. 4.

2. Ego te docebo (ait veritas) quæ recta sunt, & placita coram me. Cogita peccata tua cum displicentia magna & mœrore, & nunquam reputes te aliquid esse propter opera bona. Reuera peccator es, & multis passionibus obnoxius & implicatus. Ex te semper ad nihil tendis; citò laboris, citò vinceris, citò turbaris, citò dissolueris. Non habes quicquam, unde possis gloriari; sed multa, unde te debeas vilificare: quia multo infirmior es, quam vult comprehendere.

Ecl. 3. Co.
2. Cor. 3.

3. Nil ergo magnum tibi videatur ex omnibus, quæ agis. Nil grande, nil pretiosum & admirabile, nil reputatione appareat dignum; nil altum, nihil verè laudabile & desiderabile, nisi quod æternū est. Placeat tibi super omnia æterna veritas, displiceat tibi semper tua maxima vilitas. Nil sic timeas, sic vituperes & fugias, sicut vitia & peccata tua; quæ magis displicere debet, quam quælibet rerum damna. Quidam non sincerè coram me ambulant, sed quadam curiositate & arrogantia ducti, volunt secreta mea scire & alta Dei intelligere, se & suam salutem negligentes. Hi saepe in magnas tentationes & peccata, propter suam superbiam & curiositatem, me eis aduersante labuntur.

Isaia 29.
Psalm. 24.

4. Time iudicia Dei, expauesce iram omnipotentis. Noli autem discutere opera altissimi, sed tuas iniquitates perscrutare, in quantis deliquisti, & quàm multa bona neglexisti. Quidam solum portant suam deuotionem in libris, quidam in imaginibus, quidam autem in signis exterioribus & figuris. Quidam habent me in ore, sed modicum est in corde: Sunt alij, qui intellectu illuminati & affectu purgati, ad æterna semper anhelant, de terrenis grauius audiunt, necessitatibus naturæ dolenter inferiunt; & hi sentiunt, quid spiritus veritatis loquitur in eis: quia docet eos terrena despiciere & amare cœlestia: mundum negligere, & cælum tota die ac nocte desiderare.

Psalm. 1.

CAPVT V.

De mirabili effectu diuini amoris.

2. Cor. 1.

I. Benedico te Pater cœlestis, Pater Domini mei Iesu Christi, quia mei pauperis dignatus es recordari. O Pater misericordiarum & Deus totius cōsolationis, gratias tibi, qui me indignū om-